

[Per Møller.]

nøgterne økonomiske overvejelser er inde i billedet.

Forslaget er, hvad angår udformningen af metoderne, forslag til en rammelov. Men jeg lægger vægt på, at man her har fastholdt, at erhvervslivet skal spille en rolle i udviklingen af denne politik, og jeg tror derfor, det er rigtigt, at regeringen fastholder, at vi ikke ensidigt skal afskaffe princippet om leveringsbinding af de penge, der gives som gaver og som lån. Jeg tror, man må sige, at rammelovgivningen her er så elastisk og så rummelig, at den vil kunne give et godt grundlag for en videreførelse af den politik, som vi har udformet igennem de forløbne år, og en politik, som også i sin administration har været så effektiv, som man har kunnet forvente.

Hvad angår administrationen, er det godt og rigtigt, at man fastholder u-landsadministrationen under udenrigsministeriet. Det giver en fornøden samordning mellem udenrigsministeriets synspunkter og de forslag, der indgår i vores u-landspolitik.

Hjælpens omfang viser os, at det er enorme beløb, der skal anvendes igennem en længere årrække, men venstre giver tilslutning til de mål, der her er opstillet, og synes, at de betegner, hvad vi med rimelighed kan få råd til. Men vi skal ikke være blind for, at det på lidt længere og måske også kortere sigt kan skabe vanskeligheder at fastholde den fornødne folkelige og politiske tilslutning til en politik, der koster så enormt, som u-landspolitikken gør. Jeg tror, det er rigtigt, når ministeren i sin forelæggelse skriver:

„Jeg vil gerne understrege, at forudsætningen for at kunne gennemføre en sådan udvidelse er, at der i befolkningen er forståelse for dette arbejdes betydning, og for at sikre denne forståelse er et grundigt oplysningsarbejde nødvendigt.“

Jeg tror, det er nyttigt, at man har fastholdt, at man vil videreføre den oplysningsvirksomhed, man har haft i gang i en årrække. Om den i sin udformning til hver en tid er den bedst mulige, kan der måske rejses lidt tvivl om, men det princip må være rigtigt, at man søger at skabe en viden, en forståelse i befolkningen for, hvad der er hensigten med denne lov, og hvordan man bruger loven.

I sammenhæng hermed må det også være rigtigt, at der nedsættes et særligt udvalg i folketinget, som løbende skal følge udformningen af u-landspolitikken. Det er jo et område, hvor der sker en stadig bevægelse, og hvor det princip, som havde gyldighed det ene år, må tages op til prøvelse det følgende år. Jeg synes, det er rigtigt, at folketinget får en central placering i hele det arbejde, der her skal gøres.

Spørgsmålet om at sikre den folkelige forståelse og tilslutning hænger også sammen med det, der har været nævnt af de to tidligere ordførere. Jeg tror ikke, at det kan lykkes over en længere årrække at videreføre en u-landspolitik, der koster så enorme summer, hvis man kompromitterer den ved en sammenblanding af uvedkommende politiske hensigter og de formål, der er anført i lovforslagets § 1. Jeg lagde mærke til, at ordføreren for socialdemokratiet, hr. Niels Matthiasen, beklagede, at man ikke havde villet bruge u-landspenge til støtte for frihedsbevægelser i Asien, Afrika og Latinamerika. Jeg har den modsatte mening. Jeg tror, det havde været skæbnesvangert, hvis man på dette punkt var trådt bort fra den klare linje, man har fulgt igennem en årrække, en linje, som i øvrigt er blevet fastlagt af tidligere socialdemokratiske regeringer. Hvis man sammenblender tvivlsomme politiske formål med denne sag, er det ikke bare forargeligt og uansvarligt, så vil det også være skæbnesvangert for u-landspolitikken, som jeg håber man fortsat vil kunne bevare som et af de politiske felter, hvorom der er bredt samarbejde og bred enighed.

Jeg kan tilsi venstres støtte til en positiv og velvillig udvalgsbehandling af forslaget.

Skovmand: Det foreliggende løvforslag er en væsentlig forbedring i forhold til den gamle bistandslov. Det er et vidnesbyrd om, at Danmark nu for alvor har passeret det forsøgsrædsige stade i sin bistand til u-landene.

På flere områder er der tale om en virkelig fornyelse i forhold til tidligere. Det gælder således den formålsparagraf, der indleder forslaget. Her taler man for første gang om, at dansk bistand må støtte en social udjævning i u-landene, og at det er nødvendigt at styrke det kulturelle samarbejde.